

[Erik Jacobsen.]

søassurandørers side har taget afstand fra overtagelse af dækning af krigsrisikoen for varer og fragt og henviser til, at deres bidrag til løsning af opgaven bedst kan ydes, såfremt de som hidtil kan deltage som garant i et krigsforsikringsinstitut, må en forlængelse af den hidtidige lov blive følgen.

Da jeg er bekendt med, at også dette lovforslag ønskes behandlet i et udvalg, skal jeg tillade mig på et senere tidspunkt også at stille forslag derom.

Lovforslaget, hvorefter loven forbliver i kraft indtil udgangen af 1951, skal jeg derefter anbefale på mit partis egne til velvillig behandling og vedtagelse.

Villemoes: Det ville have været skønt, hvis faren for sejlads over havene var overstået, så at vi kunne have sparet den forsikringsform, der her er tale om, men vi ved, at der er fare hver dag, og at verden stadigvæk er i uro. Derfor er det naturligt, at man nu, da lejligheden er dertil, sørger for, således som det allerede er nævnt af den tidligere ordfører, det ærede medlem hr. Erik Jacobsen, og som det også fremgår af bemærkningerne og af den højtærede handelsministers skriftlige fremsættelse, da vi nu har baggrunden derfor, at vende tilbage til den forsikringsform, vi indførte, før Danmark var blevet besat. Dette hilser jeg med glæde. Linierne er nu trukket op på en sådan måde, at man skulle mene, det var forsvarligt at gå frem, således som det er foreslået af den højtærede minister.

Vi ved, at af den garantikapital, som var tilstede, er halvdelen tabt og indbetalt af garantierne. Derved er der intet at gøre. Det kan ikke hjælpe at græde over spildt mælk. Men nu skal kapitalen altså bringes op igen, og som det fremgår af lovforslagets § 4, skal staten endda yderligere, for at dette institut kan blive så solidt som muligt, stille et beløb af 150 mill. kr. som en subsidær garanti for instituttets forpligtelser, i alt fald staten skal hæfte for dette beløb, så at det nye institut får en endnu større garantikapital, end man hidtil har haft.

Det fremgår også af bemærkningerne til lovforslaget, at man anslår den danske handelsflåde, således som den i dag igen er opbygget, til at repræsentere en værdi af 1,2 milliarder kr., og vi ved jo, at der er en række nybygninger i arbejde, så at der er grundet formodning om, at vor handelsflåde vil komme op på en værdi af 1,6—1,8 milliarder kr., og dette forhold er også taget med i betragtning i det reorganisationsforslag, som her foreligger.

Alle tidligere interesserede har jo tiltrådt forslaget, og derfor er der ikke for mig nogen anledning til gentagelser, idet jeg kan slutte mig til, hvad det ærede medlem hr. Erik Jacobsen her har udtalt. Vi forvort vedkommende er klar over, at vi ret hurtigt efter en udvalgsbehandling vil kunne være i stand til at tiltræde lovforslaget, men kan vi få lidt ekstra oplysninger i udvalget, vil det kun være af det gode.

Lovforslaget om forlængelse af og ændringer i loven af 4. maj 1939 om danske skibes forsikring mod krigsfare går ud på, at loven skal gælde indtil udgangen af året 1951, og dette kan vi også tiltræde.

Hvad angår lovforslaget om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs, er der for det foreslået den samme løbetid, og dette mener jeg også kan anses for at være særdeles passende.

Der har været tanker fremme om at få forsikringen af varer og fragt lagt over på en bredere basis, så at staten ikke skulle løbe risikoen ganske alene. Det er jo således, at det er meget svært at beregne den slags risici. Derom kan man læse i skrivelser fra foreningen af danske Søassurandører til Assurandør-Societetet, der er optrykt som underbilag til lovforslagets bemærkninger, og hvori der siges, at såvel risikomæssige som reassurancemæssige grunde gør, at søforsikringsselskaberne ikke vil være i stand til at overtage dækningen af krigsrisiko for varer, der transporteres over søen, uden at de sætter evnen til at opfylde også deres normale forsikringsansvar på spil.

Også på dette område må vi altså gøre os fortrolige med, at man ikke kan få en forsikring, hvori selskaberne participerer, og da vi må have en forsikring, ser jeg ikke, der er andet at gøre end at fortsætte på den måde, der foreslås her. Også dette har jeg begrundet formodning om, at vi vil være i stand til at tiltræde. Jeg anbefaler begge lovforslagene til videre fremme her i det høje ting.

Foss: De to lovforslag om krigsforsikring for skibe og varer, som er fremsat af den højtærede minister for handel, industri og søfart, er tiltrådt af rederne og forsikringsselskaberne, og jeg forstår for det sidste forslags vedkommende også af andre erhvervsorganisationer. Mod en sådan baggrund af sagkundskab er der ikke andet at gøre for mit parti end at tiltræde lovforslagene.

Jeg vil dog gerne gøre et par bemærkninger. Det drejer sig i dette tilfælde om to slags krigsfare, nemlig dels risiko fra den